

Una tasca àrdua, però compensadora

Lluís Segura Gelibert,

responsable d'ensenyaments de música i dansa, i interinitats de l'STEI-i

Per a qualsevol persona alliberada al sector de l'ensenyament públic, fer feina a l'STEI-i suposa un gran canvi respecte de la tasca realitzada fins aleshores. Però, en el cas d'una persona provinent dels ensenyaments musicals, Conservatori o Escoles de música, el canvi és encara més dràstic. De la música al món de l'STEI-i, al món sindical, hi ha un abisme, però aquesta diferència de treball tan enorme desapareix quan es té la gran convicció que crear un nou model social és possible, ja sigui des de la música o des de la feina sindical.

A l'STEI-i hi ha multitud de feines i tasques a realitzar. N'he trobat algunes aparentment allunyades del món de l'ensenyament, però imprescindibles per al bon funcionament del sindicat: la gestió de la base de dades, la gestió de la pàgina web, indispensable per tenir a tothom ben informat, el coneixement i la correcta interpretació de la normativa, etc.

És, però, en el dia a dia del sector d'ensenyament públic, en el treball en equip, on he entès la importància del sindicat com a ens que es preocupa per les persones, tant individualment com col·lectiva.

A l'STEI-i hi he trobat companyes i companys del tot implicats amb les seves creences, que s'alegren de cada petita nova victòria, malgrat a vegades sigui tan difícil amb l'actual Conselleria, en un moment de forta crisi econòmica. Són persones que superen àmpliament la visió de l'Administració perquè poden entendre cada persona, perquè sempre intenten superar qualsevol barrera que impliqui una injustícia.

“La inclusió d'un procés telemàtic en les adjudicacions de les interinitats ha condicionat la nova normativa...”

Aquí, per sort, no m'he hagut d'oblidar gens de la meua vida, ja que he pogut fer de la música i el seu ensenyament, un eix al voltant del qual gira gran part de la meua tasca. La meua feina ha estat, primer de tot, aconseguir fer entendre, encara més, la importància de la música en particular i de les arts en general. Les arts escèniques són importants per fer persones creatives i constructives, capaces d'observar el seu entorn i interactuar amb ell. Vivim en un món on es promocionen les polítiques educatives basades a crear persones útils per al sistema econòmic. Per això és necessari promoure aquells elements de l'educació que faciliten un creixement personal i ajuden a fer persones crítiques, lliures i creatives.

Però si això es evident per a l'STEI-i, és una tasca inabastable per a l'Administració. Ha estat una gran decepció veure com una Administració relativament afí als meus principis, no ha estat capaç d'entendre la necessitat de promoure aquests ensenyaments, ni els de règim especial ni els generals. He vist la minva d'hores de música a secundària, he vist l'intent de reestructurar els ensenyaments musicals a les nostres illes sense voler-hi dedicar, en cap moment, ni un euro més. L'STEI-i ha lluitat per a mantenir la presència d'hores de música a l'escola i la continuïtat en tots els cicles de l'ensenyament.

I la lluita ha estat encara més gran a l'hora de tractar un dels temes dels quals en som responsable: les interinitats. Aquí no puc sinó constatar un greu retrocés justificat per l'Administració només amb qüestions tècniques. La inclusió d'un procés telemàtic en les adjudicacions de les interinitats ha condicionat la nova normativa, canviant l'ordre de la llista i ha afectat, en alguns casos, greument certes persones. Però això no seria tan greu si l'STEI-i, després de moltes reflexions, no hagués presentat un model de gestió de les llistes que no en

perquè els ensenyaments musicals formin part de la xarxa pública i els seus professors, del Cos de Música i Arts escèniques. Per primera vegada, la Conselleria ha fet estudis econòmics per la viabilitat de la segona fase i hem aconseguit crear una comissió formada per especialistes de tots els nivells, per estudiar les necessitats reals dels ensenyaments musicals a la nostra Comunitat. Ara, els ensenyaments de música i dansa estan més presents que mai al debat de la comunitat educativa, fins al punt que l'informe d'aquesta comissió, de la qual en form part, demanarà la creació de nous conservatoris a l'illa de Mallorca, una reivindicació ja antiga de l'STEI-i. Però no estam contents només amb això: tot això quedarà en un no-res si aquesta Conselleria no comença a creure en aquests ensenyaments, fa una aposta ferma i aporta els recursos necessaris per seguir creixent.

modificava l'estat i facilitava a l'Administració la gestió informàtica de tot el procés. I no contents amb això, la Conselleria va inventar-se una nova figura, la dels interins substituïts, que no està regulada a cap llei estatal, als quals no se'ls té en compte més que l'expedient acadèmic i que incompleix en aquest aspecte el bon Acord de febrer de 2008!

“No pots girar la cara quan veus entrar per la porta del sindicat una mare que no la contracten pel simple fet de tenir un infant menor de setze setmanes...”

Tot i això, però s'ha vist compensat per tota la feina feta. Ja hi ha escoles de música que tenen conveni, que no es regeixen per l'estatal, tan precari. Tenim ben clar que s'han de defensar els drets dels seus treballadors i ja fa anys que fem feina, i molta,

Tot això sembla impossible de suportar, però l'únic que ha fet és que em reafirmi en les meves creences, que desenvolupi un discurs encaminat, només, a lluitar per les persones, per totes les persones; que no em deixi convèncer per l'Administració en allò que la normativa ha d'estar encaminada a satisfer la majoria i que es poden permetre petites minories perjudicades. I si ha estat possible tot això, ha estat

només gràcies a tota aquesta gent que m'envolta, que cada dia m'empeny a seguir tenint il·lusió, que sempre m'acompanya, especialment quan hi ha alguna petita batalla que s'ha perdut. No pots girar la cara quan veus entrar per la porta del sindicat una mare que no

la contracten pel simple fet de tenir un infant menor de setze setmanes, quan algú ha de canviar d'illa amb dos fills, després de deu anys de feina. Totes aquestes coses fan que se t'encengui la sang i treiguis forces d'on faci falta. □